

În plus, dispozițiile suedeze privind grupurile TVA sunt incompatibile cu principiul de drept al Uniunii privind egalitatea de tratament.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) la 6 octombrie 2010 — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Cauza C-482/10)

(2010/C 328/42)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Teresa Cicala

Pârâtă: Regione Siciliana

Întrebările preliminare

1. Interpretarea și aplicarea articolului 3 din Legea nr. 241/1990 și a articolului 3 din Legea regională din Sicilia nr. 10/1991 în raport cu articolul 1 din Legea nr. 241/90 — care obligă administrația italiană să aplice principiile dreptului Uniunii Europene, în conformitate cu obligația de motivare a actelor administrației publice prevăzută la articolul 296 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — potrivit căreia actele de drept privat ale autorităților administrative, respectiv drepturile individuale inerente din domeniul pensiilor, care au, în orice caz, caracter obligatoriu, pot fi scutite de obligația de motivare este compatibilă cu dreptul Uniunii Europene și acest caz reprezintă o încălcare a unei norme fundamentale de procedura aplicabilă măsurii administrative?
2. Articolul 21 octies alineatul 2 primul paragraf din Legea nr. 241/1990, astfel cum este interpretat în jurisprudența administrativă, în raport cu obligația de motivare a actului administrativ prevăzută la articolul 3 din aceeași Lege nr. 241/1990 și de Legea regională din Sicilia nr. 10/1991, în conformitate cu obligația de motivare a actelor administrației publice prevăzută la articolul 296 alineatul (2) din Tratatul

privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, este compatibil cu articolul 1 din Legea nr. 241/1990, care prevede obligația administrației de a aplica principiile dreptului Uniunii Europene și, în consecință, sunt compatibile și admisibile interpretarea și aplicarea posibilității administrației de a completa motivarea deciziei administrative în cursul procedurii?

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-483/10)

(2010/C 328/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezenți: H. Støvlbæk și R. Vidal Puig, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (1), al articolului 11, al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (1) și al articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță⁽¹⁾ precum și în temeiul articolului 10 alineatul (7) din Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare⁽²⁾;

— obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din:

1. articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE, în măsura în care tariful impus pentru utilizarea infrastructurii feroviare este „determinat” exclusiv de către autoritățile statale, atribuțiile „administratorului infrastructurii” (ADIF) fiind reduse la simpla colectare a taxelor;

2. articolul 11 din Directiva 2001/14/CE, întrucât sistemul de tarifare stabilit de autoritățile spaniole nu prevede niciun stimulente în sensul criteriilor impuse în directivă;
3. articolul 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE, întrucât legislația spaniolă nu oferă suficiente garanții pentru independența organismului de reglementare (Comitetul pentru Reglementare Feroviară) în raport cu ADIF (administratorul infrastructurii feroviare) și în raport cu RENFE-Operadora (o întreprindere feroviară din subordinea Ministerului Dezvoltării);
4. articolul 10 alineatul (7) din Directiva 91/440/CEE, deoarece organismul de reglementare (Comitetul de Reglementare Feroviară) nu dispune de mijloacele necesare pentru a-și exercita funcția de supraveghere a concurenței pe piețele serviciilor feroviare pe care i-o încredințează articolul menționat;
5. articolul 13 alineatul (2) și articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE, în măsura în care legislația spaniolă impune o serie de criterii discriminatorii pentru atribuirea capacităților de infrastructură feroviară; aceste criterii pot duce, în realitate, la atribuirea unor trase pe durată mai mare decât maximum corespunzător unui grafic de circulație și nu sunt suficient de specifice.

(¹) JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66.

(²) JO L 237, p. 25, Ediție specială, 07/vol.2, p. 86.

Acțiune introdusă la 8 octombrie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-485/10)

(2010/C 328/44)

Limba de procedură: greacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și M. Konstantinidis, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea, în termenele prevăzute, a tuturor măsurilor necesare pentru executarea Deciziei E(2008) 3118 a Comisiei din 2 iulie 2008 (astfel cum a fost rectificată prin Decizia Comisiei din 13 august 2008), privitoare la ajutoarele acordate întreprinderii Ellinika Nafpigeia A.E sau, în orice caz, prin informarea insuficientă a Comisiei în legătură cu măsurile adoptate în conformitate cu articolul 19 din decizie, Republica Elenă nu și-a îndeplinit

obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 3, 5, 6, 8, 9 și 11-18 din decizia menționată, precum și în temeiul Tratatului FUE;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea Comisiei are drept obiect neexecutarea de către Republica Elenă a deciziei Comisiei privind ajutoarele de stat nelegale care au fost acordate societății Ellinika Nafpigeia AE și care trebuie recuperate de la departamentul civil al acestei societăți.

Comisia arată că Grecia trebuia să asigure executarea deciziei într-un termen de patru luni de la data notificării din partea Comisiei. Decizia a fost notificată la 13 august 2008, iar Comisia nu a acordat nicio prelungire a termenului prevăzut pentru executarea deciziei. În consecință, din punct de vedere formal, termenul acordat Greciei pentru a se conforma deciziei a expirat la 13 decembrie 2008.

Comisia amintește că, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții, singurul motiv pe care un stat membru îl poate invoca drept justificare în raport cu o acțiune în neîndeplinirea obligațiilor de către acesta, introdusă de Comisie în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE este imposibilitatea absolută de executare corectă a deciziei.

Totuși, în speță, autoritățile elene nu au invocat niciodată un argument întemeiat pe imposibilitatea absolută de executare. Dimpotrivă, acestea și-au exprimat de la bun început intenția de a executa decizia cât mai repede. Comisia observă, totuși, că, până în momentul în care a introdus prezenta acțiune, autoritățile elene nu luaseră încă nicio măsură de executare chiar și parțială a deciziei.

Comisia consideră că Grecia nu a adoptat măsurile necesare pentru executarea deciziei nici în conformitate cu soluția care făcuse obiectul unui schimb de opinii între serviciile Comisiei și autoritățile elene competente, nici în orice alt mod adecvat.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 18 octombrie 2010 — Barbara Mercredi/Richard Chaffe

(Cauza C-497/10)

(2010/C 328/45)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)